

Sala Beckett

Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Eva i Adela als afores de Mercè Sarrias

Direcció: Toni Casares

Amb Sílvia Bel i Rosa Renom

Del 22 de març al 30 d'abril

Sala Beckett – Poble Nou

DOSSIER DE PREMSA

Eva i Adela als afores

En moments com aquest, en que tinc la impressió que el món s'autodestruïx, que el sistema, més implacable que mai, ha caigut damunt les persones en forma de precarietat i d'impunitat d'uns per damunt dels altres, sempre tinc la temptació de l'exil·li, un lloc fora del lloc, on la realitat no entri i el soroll de fons s'esvaeixi. Quan els grans esdeveniments t'ofeguen, aïllar-se per concentrar-se en l'ara, en les coses petites, és també una manera de recuperar el gust per les coses.

Els afores d'Eva i Adela són un espai "afora" on el joc és essencial, i que neix un tomàquet, un esdeveniment. Un lloc destartalat i amable on aïllar-se. Però allà, en aquesta bombolla on tot és veritat, però també és ficció, s'hi colen irremeiablement, per les escletxes, fragments de la realitat, de coses que ens uneixen a la resta de la humanitat. No podem aïllar-nos del tot, perquè formem part d'un món comú, i hi ha milers de fils que ens relacionen.

El que som és també el que hem estat, tots els nostres records i les nostres vivències, que ens defineixen com a part d'un col·lectiu, aquest tan deficient a vegades i d'altres tan sorprenentment amable que en diem humanitat. No podem escapar-nos del tot perquè sempre tindrem vincles amb aquest món pel sol fet de ser persones. Si els trenquem definitivament, potser deixem de ser-ho. I aleshores tot peta.

No hi ha més remei que tornar, encara que hi hagi factures, encara que continuem agafant-nos al més petit per recuperar la il·lusió.

Mercè Sarrias

Sinopsi

L'Adela, una dona de 53 anys que s'ha instal·lat a viure en un solar ha conegut l'Eva, de 45 anys, a qui li agrada l'esport i corre per la ciutat i treballa, cada cop menys convençuda, en una feina inestable i de sou miserable. Una conversa misteriosa entre dos homes, que l'Adela confessa haver sentit amagada darrera d'un banc d'un parc públic, submergeix les dues dones en una estrambòtica especulació de possibles assassinats i actuacions de salvament urgents. L'Eva i l'Adela dubtaran fins al darrer moment sobre si han o no d'intervenir, sobre la versemblança de la història i sobre elles mateixes i el món que els ha tocat de viure.

Fitxa artística

Autoria: **Mercè Sarrias**

Direcció: **Toni Casares**

Repartiment: **Sílvia Bel i Rosa Renom**

Col·laboració especial: **Alícia González Laá**

Escenografia: **Marc Salicrú**

Il·luminació: **David Bofarull**

Vestuari: **Berta Riera**

Caracterització: **Noemí Jiménez**

Espai sonor i música original: **Àlex Polls**

Vídeo: **Joan Rodon**

Fotografia: **David Ruano**

Ajudant de direcció i regidora: **Ruben Homar**

Alumna en pràctiques: **Jessica Fiorella**

Agraïments: **David Bravo**

Una producció de la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

L'autora. Mercè Sarrias

Llicenciada en Ciències de la Informació per la UAB. La seves últimes obres són *Eva i Adela als afores*, estrenada el març del 2017 a la Sala Beckett, i *Fes-me una perduda*, estrenada a la Muestra de Teatro Español de Autores Contemporáneos d'Alacant i al Teatre Eòlia de Barcelona (2017). El 2012 estrena *Quebec-Barcelona* amb el Théâtre Sortie de Secours del Quebec. El 2011, *L'any que ve serà millor* (La Villarroel), obra col·lectiva, i *Santi's RIP* (Fira de Tàrraga, 2011). Anteriorment, i dins del T6 del TNC, va presentar *Informe per a un policia volador* (Sala Muntaner, 2009) i *En defensa dels mosquits albins* (TNC, 2008). A més, és autora d'*Una lluita molt personal* (2004), *La dona i el detectiu* (Sala Beckett, 2000), *Un aire absent*, escrita el 1997 amb un ajut del Centre Dramàtic, *Àfrica 30* (premi Ignasi Iglesias i accèssit del Maria Teresa de León el 1996; estrenada a la Sala Beckett el 1998) i *Al Tren* (1995). És també guionista de televisió.

El director. Toni Casares

Director de la Sala Beckett /Obrador Internacional de Dramatúrgia, de Barcelona. Llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat Autònoma de Barcelona, l'any 1983. Postgrau en Teoria i Crítica de la Representació Teatral per la UAB i l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Membre fundador de l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona (1983), de la qual va ser director artístic entre els anys 1992 a 2004. Entre 1989 i 1992 va ser coordinador general del Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya. El 1997 va assumir la direcció de la Sala Beckett de Barcelona, a la qual havia estat vinculat des de la seva fundació, el 1989. Entre el 2005 i el 2012 va ser membre del Consell Assessor del Teatre Nacional de Catalunya, on va coordinar el Projecte T6, de suport a la dramatúrgia contemporània catalana.

Entre d'altres, ha dirigit els espectacles: *Plou a Barcelona*, de Pau Miró. (Sala Beckett 2004); *Salamandra*, de Josep Maria Benet i Jornet (TNC 2005); *El camp*, de Martin Crimp (Sala Beckett 2005); *Valentina*, de Carles Soldevila (TNC 2006); *La nit àrab*, de Roland Schimmelpfennig (Sala Beckett 2006); *La Plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda. Adaptació de J.M. Benet i Jornet (TNC 2007); *Aquí s'aprèn poca cosa* (Adaptació de la novel·la Jakob Von Gundden de Robert Walser) de Toni Casares (Sala Beckett 2009); *El petit Eiof*, de Henrik Ibsen (Sala Beckett 2011); *Rei i Senyor*, de Josep Pous i Pagès. Dramatúrgia de Pere Riera (TNC 2012) o *George Kaplan*, de Frédéric Sonntag (Sala Beckett, Grec 2013).

De l'autora Mercè Sarrias, Toni Casares ha dirigit *Al tren* (Sala Beckett, 1995), *Àfrica 30* (Sala Beckett, 1998) i *La dona i el detectiu* (Sala Beckett, 2001/02)

Les actrius

Sílvia Bel

Sílvia Bel i Busquet (Barcelona, 1970) és Llicenciada en Art Dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Barcelona, Institut del Teatre 1992-1996.

L'any 1998, acabats els estudis i després de participar en diferents espectacles teatrals a Barcelona, es trasllada a Madrid on juntament amb l'actor i director Karra Elejalde protagonitza pel·lícules com *Año Mariano* i *Torapia*. L'any 2003 torna als escenaris catalans, on desenvoluparà la seva trajectòria teatral interpretant primers papers al costat de directors com S. Belbel, J.M. Mestres, À. Rigola, Amos Gitai, H. Bonnin, T. Casares o J. Ollé entre d'altres.

L'any 2005 protagonitza l'espectacle teatral *La Xarxa*, de J. Brossa, interpretació que li valdrà el premi de la crítica Serra d'Or a la millor aportació teatral de l'any, a més de la nominació a millor actriu pels premis Butaca. A partir d'aquest moment la seva carrera discorre entre teatre, televisió i cinema. A la televisió ha protagonitzat series com *Infidels*, *Ventdelplà* o *El cor de la ciutat*.

L'any 2007 va ser la Colometa de *La Plaça del Diamant*, que després de fer temporada al TNC va girar durant un any per diferents teatres del País per acabar a Madrid al CDN. L'any 2012 rep el Premi Memorial Margarida Xirgu a la interpretació femenina més rellevant de la temporada teatral barcelonina.

Ha col·laborat amb músics com Lluís Llach i Jordi Savall en diferents concerts poètic-musicals. Actualment també compagina la seva faceta d'actriu amb col·laboracions literàries a diferents mitjans i espais culturals.

Rosa Renom

Rosa Renom (Sabadell, 1963) ha treballat amb directors com Joan Ollé (*Romeu i Julieta*, *De Poble en Poble*, *La Plaça del Diamant*), Mario Gas (*La Ronda*, *La Senyora Florentina i el seu amor Homer*, *El Temps i els Conway*, *Mort d'un viatjant*, *Un fràgil equilibri*), Rosa Novell (*Maria Rosa*, *Les dones sàvies*, *Vells Temps*), Àlex Rigola (*Rock'n Roll*), David Selvas (*La Gavina*), Ramon Simó (*Copenhaguen*), Sergi Belbel (*Agost*), Ferran Madico (*Casa i Jardí*, *El conte d'hivern*), Lluís Pasqual (*Els Feréstecs*), Carme Portaceli (*El President*) o Sílvia Munt (*El Preu*).

En televisió, ràdio i cinema l'hem pogut veure a *La Riera*, *Ermessenda*, *Delta*, *Joc de Mentides*, *Poblenou*, *Les Veus del Pamano*, *El Comisario*, *Hospital Central*, *Zarafina*, *La Revolució Francesa*, *Pleure Pas Germaine* i *Azaña*, entre altres.

Al llarg de la seva carrera ha guanyat el premi de l'AADPC per *La senyoreta Florentina i el seu amor Homer* (1993), el Premi de la Crítica per *Mort d'un viatjant* i *Rock'n Roll* (2009), el Premi Butaca 2009 per *Rock'n Roll*, Premi Margarida Xirgu per *Rock'n Roll* i *La Gavina* (2010) i el Premi de la Crítica per *El President* (2015).

La revolució dels gèneres. La representació d'estereotips en la ficció

Del 16 de març al 30 d'abril

L'espectacle *Eva i Adela als afores* forma part del cicle [La revolució dels gèneres. La construcció d'estereotips en la ficció](#). Amb aquesta proposta la Sala Beckett vol promoure un context obert de reflexió i debat que posi en evidència els esquemes i models culturals d'un món eminentment masculí i patriarcal. Espectacles, tallers i xerrades reflexionaran al voltant de quatre temàtiques, una per setmana, per parlar d'un canvi de paradigma imprescindible per fer trontollar les més sòlides estructures del sistema de valors en què hem viscut fins ara.

Informació pràctica

Eva i Adela als afores, de Mercè Sarrias

Del 22/03/2017 al 30/04/2017

De dimecres a dissabte, 20:30h

Diumenge, 18:30h

20€

Més informació

www.salabeckett.cat

Aloma Vilamala · Premsa

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

Tel.: 93 284 53 12

premsa@salabeckett.cat

www.salabeckett.cat

Amb el suport

Amb el patrocini

Amb la col·laboració

